

INFORMACJE O MOŻLIWOŚCI SKORZYSTANIA Z POLUBOWNYCH METOD ROZWIĄZYWANIA SPORÓW ORAZ KORZYŚCIACH Z TEGO WYNIKAJĄCYCH

Pozasądowe metody rozwiązywania sporów – to sposoby wyjścia z konfliktu, bez przenoszenia tego sporu na drogę sądową. Za zgodą obydwu stron neutralna osoba trzecia (niezależna instytucja) — np. mediator, konciliator albo arbiter — pośredniczy w kontaktach między stronami:

- umożliwia zbliżenie stanowisk stron (np. poprzez mediację),
- proponuje rozwiązanie sporu (np. przez koncyliację),
- rozstrzyga spór między nimi i narzuca rozwiązanie (np. w ramach arbitrażu).

Alternatywne w stosunku do postępowania sądowego sposoby rozwiązywania sporów są zwykle tańsze, szybsze i prostsze. Jest to metoda tańsza, gdyż z reguły nie wiąże się z koniecznością ponoszenia opłat sądowych, wydatków na pełnomocników. Dopiero zatwierdzenie ugody przez Sąd wiąże się z koniecznością uiszczenia opłaty, ale znacznie niższej niż chociażby wpis od pozwu. Rozwiązanie to jest szybsze ze względu na długie terminy rozpatrywania sporów sądowych. Rozwiązywanie sporów w ten sposób jest też prostsze gdyż nie wymaga znajomości procedur sądowych i umiejętności formułowania stanowisk procesowych.

Mediacja to sposób dojścia do porozumienia pomiędzy zwaśnionymi stronami przy pomocy neutralnej osoby trzeciej — mediatora. Strony samodzielnie wypracowują ugodowe, najkorzystniejsze dla nich rozwiązanie. Wybrany przez nich mediator jedynie ułatwia kontakt i wspiera ich w komunikacji — nie ustala kto ma rację i nie narzuca własnych rozwiązań. Korzystanie z mediacji jest dobrowolne – do jej podjęcia konieczna jest zgoda obu stron. Rozwiązanie sporu w ten sposób daje zwaśnionym stronom większą satysfakcję. Ostateczne rozstrzygnięcie jest bowiem wspólnie wypracowane, a nie odgórnie narzucone przez Sąd.

Nieodpłatna mediacja – jest dostępna zarówno w ramach nieodpłatnej pomocy prawnej, jak również w ramach świadczenia nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego. Może być prowadzona pomiędzy stronami dążącymi do polubownego rozwiązania sporu. Stroną inicjującą przeprowadzenie nieodpłatnej mediacji może być wyłącznie osoba uprawniona. Druga strona nie musi być osobą uprawnioną – może to być przedsiębiorca, osoba fizyczna, pracodawca, kontrahent, sąsiad, członek rodziny itp.

Nieodpłatna mediacja obejmuje:

- 1) poinformowanie osoby uprawnionej o możliwościach skorzystania z polubownych metod rozwiązywania sporów, w szczególności mediacji oraz korzyściach z tego wynikających;
- 2) przygotowanie projektu umowy o mediację lub wniosku o przeprowadzenie mediacji;
- 3) przygotowanie projektu wniosku o przeprowadzenie postępowania mediacyjnego w sprawie karnej;
- 4) przeprowadzenie mediacji;
- 5) udzielenie pomocy w sporządzeniu do sądu wniosku o zatwierdzenie ugody zawartej przed mediatorem.

W RAMACH NIEODPŁATNEJ POMOCY PRAWNEJ ORAZ NIEODPŁATNEGO PORADNICTWA OBYWATELSKIEGO, JEDYNIE W WYJĄTKOWYCH OKOLICZNOŚCIACH POSIEDZENIA MEDIACYJNE MOGĄ ODBYWAĆ SIĘ ZA POŚREDNICTWEM ŚRODKÓW POROZUMIEWANIA SIĘ NA ODLEGŁOŚĆ. DECYZJĘ, CZY POSIEDZENIE MOŻE ODBYĆ SIĘ ZA POŚREDNICTWEM ŚRODKÓW POROZUMIEWANIA SIĘ NA ODLEGŁOŚĆ PODEJMUJE MEDIATOR PROWADZĄCY SPRAWĘ. MEDIATOR TAKŻE DECYDUJE O WYMAGANYCH WARUNKACH TECHNICZNYCH JAKIE MUSZĄ SPEŁNIAĆ STRONY BY POSIEDZENIE TAKIE MOGŁO SIĘ ODBYĆ.